

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (šestého senátu)

15. září 2016 *

„REACH — Poplatek za registraci látky — Snížení pro mikropodniky a malé a střední podniky — Chyba v prohlášení o velikosti podniku — Doporučení 2003/361/ES — Rozhodnutí, kterým se ukládá administrativní poplatek — Určení velikosti podniku — Pravomoc ECHA — Povinnost uvést odůvodnění“

Ve věci T-620/13,

Marchi Industriale SpA, se sídlem ve Florencii (Itálie), zastoupená M. Baldassarim a F. Donatim, advokáty,

žalobkyně,

proti

Evropské agentuře pro chemické látky (ECHA), původně zastoupené M. Heikkilä, A. Iber, E. Bigi, J.-P. Trnkou a E. Mauragem, poté M. Heikkilä, E. Bigi, J.-P. Trnkou a E. Mauragem, jako zmocněnci, ve spolupráci s C. Garcia Molyneuxem, advokátem,

žalované,

jejímž předmětem je návrh na základě článku 263 SFEU znějící na zrušení rozhodnutí ECHA SME(2013) 3747 ze dne 19. září 2013, kterým se konstatuje, že žalobkyně nesplňuje podmínky k tomu, aby jí bylo přiznáno snížení poplatku pro střední podniky, a ukládá se jí administrativní poplatek, a současně návrh na základě článku 263 SFEU znějící na zrušení faktur vystavených ECHA v návaznosti na přijetí rozhodnutí SME(2013) 3747,

TRIBUNÁL (šestý senát),

ve složení S. Frimodt Nielsen, předseda, F. Dehousse (zpravodaj) a A. M. Collins, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: J. Palacio González, vrchní rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 16. prosince 2015,

vydává tento

* Jednací jazyk: italština.

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

- 1 Dne 20., 22., 23. a 25. listopadu 2010 nechala žalobkyně, společnost Marchi Industriale SpA, zaregistrovat několik látek na základě nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek, o zřízení Evropské agentury pro chemické látky, o změně směrnice 1999/45/ES a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 793/93, nařízení Komise (ES) č. 1488/94, směrnice Rady 76/769/EHS a směrnic Komise 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES (Úř. věst. 2006, L 396, s. 1).
- 2 V průběhu registračního řízení žalobkyně uvedla, že je „středním podnikem“ ve smyslu doporučení Komise 2003/361/ES ze dne 6. května 2003 o definici mikropodniků a malých a středních podniků (Úř. věst. 2003, L 124, s. 36). Toto prohlášení jí umožnilo dosáhnout snížení poplatku ze všech žádostí o registraci podle čl. 6 odst. 4 nařízení č. 1907/2006. V souladu s čl. 74 odst. 1 téhož nařízení byl uvedený poplatek vymezen v nařízení Komise (ES) č. 340/2008 ze dne 16. dubna 2008 o poplatcích a platbách Evropské agentury pro chemické látky podle nařízení č. 1907/2006 (Úř. věst. 2008, L 107, s. 6). Příloha I nařízení č. 340/2008 obsahuje zejména výše poplatků za podání žádostí o registraci podle článku 6 nařízení č. 1907/2006, jakož i snížení pro mikropodniky a malé a střední podniky. Evropská agentura pro chemické látky (ECHA) kromě toho podle čl. 13 odst. 4 nařízení č. 340/2008 vybírá poplatek nebo platbu v plné výši a dále administrativní poplatek, nemůže-li fyzická nebo právnická osoba, která tvrdí, že má nárok na snížení nebo prominutí poplatku, svůj nárok na takové snížení nebo prominutí prokázat. V tomto ohledu přijala správní rada ECHA dne 12. listopadu 2010 rozhodnutí MB/D/29/2010 o klasifikaci služeb, za něž se vybírají poplatky (dále jen „rozhodnutí MB/D/29/2010“). V článku 2 a tabulce 1 přílohy tohoto rozhodnutí ve znění rozhodnutí správní rady ECHA MB/21/2012/D ze dne 12. února 2013 se uvádí, že administrativní poplatek stanovený v čl. 13 odst. 4 nařízení č. 340/2008 činí 19 900 eur pro podniky velké, 13 900 eur pro podniky střední a 7 960 eur pro podniky malé.
- 3 Dne 20., 22., 23. a 25. listopadu 2010 vystavila ECHA šest faktur, každou na částku 16 275 eur. Tato částka podle přílohy I nařízení č. 340/2008 ve znění platném v rozhodné době odpovídala poplatku stanovenému pro střední podnik v případě společné žádosti o registraci látky v množství převyšujícím 1 000 tun.
- 4 Dne 24. srpna 2012 vyzvala ECHA žalobkyni, aby předložila některé dokumenty za účelem ověření prohlášení, jímž se označila za střední podnik.
- 5 Po výměně dokumentů a e-mailů přijala ECHA dne 19. září 2013 rozhodnutí SME(2013) 3747 (dále jen „napadené rozhodnutí“). V tomto rozhodnutí měla ECHA za to, že žalobkyni je třeba považovat za velký podnik a že musí zaplatit odpovídající poplatek. Za těchto okolností informovala ECHA žalobkyni, že jí zašle faktury k zaplacení rozdílu mezi původně zaplacenými poplatky a poplatky v konečné výši a dále fakturu na částku 19 900 eur k zaplacení administrativního poplatku.
- 6 Dne 10. října 2013 podala žalobkyně na základě článků 91 a 92 nařízení č. 1907/2006 proti napadenému rozhodnutí stížnost k odvolacímu senátu ECHA.
- 7 Dne 2. dubna 2014 se odvolací senát ECHA rozhodl přerušit řízení až do rozhodnutí Tribunálu v projednávané věci.

Řízení a návrhová žádání účastníků řízení

- 8 Návrhem došlým kanceláří Tribunálu dne 22. listopadu 2013 podala žalobkyně tuto žalobu. Tato žaloba je součástí souboru souvisejících věcí.
- 9 O první žalobě z tohoto souboru souvisejících věcí bylo rozhodnuto zrušujícím rozsudkem ze dne 2. října 2014, *Spraylat v. ECHA* (T-177/12, EU:T:2014:849).
- 10 Účastnice řízení byly dne 8. ledna 2015 v rámci organizačních procesních opatření podle článku 64 jednacího řádu Tribunálu ze dne 2. května 1991 vyzvány, aby se vyjádřily k případné relevanci rozsudku ze dne 2. října 2014, *Spraylat v. ECHA* (T-177/12, EU:T:2014:849), ve vztahu k projednávané věci a aby zodpověděly jednu otázku. Účastnice řízení této žádosti ve stanovené lhůtě vyhověly.
- 11 Dne 16. října 2015 se Tribunál (šestý senát) na základě návrhu soudce zpravodaje rozhodl, že zahájí ústní část řízení, a v rámci organizačních procesních opatření podle článku 89 jednacího řádu vyzval účastnice řízení, aby písemně odpověděly na jednu otázku a předložily některé dokumenty. Účastnice řízení těmto žádostem ve stanovené lhůtě vyhověly.
- 12 Řeči účastnic řízení a jejich odpovědi na otázky Tribunálu byly vyslechnuty na jednání konaném dne 16. prosince 2015.
- 13 Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál napadené rozhodnutí zrušil a prohlásil je za neplatné, a tudíž aby uvedené rozhodnutí zbavil jakýchkoli účinků, a to včetně zrušení faktur vystavených za účelem vybrání vyšších poplatků uložených domněle ze sankčních důvodů.
- 14 Při jednání žalobkyně vzala zpět ten bod návrhových žádání, který směřoval ke zrušení faktur vystavených k provedení napadeného rozhodnutí, což bylo vzato na vědomí.
- 15 ECHA navrhuje, aby Tribunál:
 - žalobu zamítl,
 - uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

K pravomoci Tribunálu

- 16 ECHA zdůrazňuje, že odvolací senát nemá pravomoc rozhodovat o tomto sporu, kterým se zabývá rovněž ona, jelikož napadené rozhodnutí není rozhodnutím, proti kterému by k němu bylo možné podat odvolání.
- 17 Žalobkyně uvádí, že tato žaloba neznamená, že by brala zpět odvolání, které podala k odvolacímu senátu ECHA. Žalobkyně při jednání rovněž upřesnila, že má za to, že Tribunál má pravomoc o tomto sporu rozhodovat.
- 18 Je třeba připomenout, že čl. 94 odst. 1 nařízení č. 1907/2006 stanoví, že „v souladu s článkem [263 SFEU] lze proti rozhodnutí přijatému odvolacím senátem nebo v případech, kdy odvolání k odvolacímu senátu není možné, [ECHA] podat žalobu u [Tribunálu] nebo u Soudního dvora“.

- 19 V tomto ohledu čl. 91 odst. 1 nařízení č. 1907/2006 stanoví, že „odvolání lze podat proti rozhodnutím [ECHA] přijatým podle článků 9 a 20, čl. 27 odst. 6, čl. 30 odst. 2 a 3 a článku 51 [nařízení č. 1907/2006]“ k odvolacímu senátu.
- 20 Napadené rozhodnutí přitom nebylo přijato na základě ustanovení, na něž odkazuje čl. 91 odst. 1 nařízení č. 1907/2006, nýbrž na základě čl. 13 odst. 4 nařízení č. 340/2008 a na základě článků 2 a 4 rozhodnutí MB/D/29/2010. Rovněž je nutno zdůraznit, že ani nařízení č. 340/2008 ani rozhodnutí MB/D/29/2010 nebyla přijata na základě ustanovení, na něž odkazuje čl. 91 odst. 1 nařízení č. 1907/2006.
- 21 Mimoto je třeba uvést, že ustanovení článků 9, 27, 30 a 51 nařízení č. 1907/2006, na něž odkazuje čl. 91 odst. 1 téhož nařízení, se týkají rozhodnutí, která nesouvisí s poplatkem, jež musí zaplatit podniky činící prohlášení.
- 22 Pokud jde o článek 20 nařízení č. 1907/2006, ten se týká „povinností [ECHA]“. Tento článek v odstavci 5 stanoví, že „proti rozhodnutím [ECHA] podle odstavce 2 lze podat odvolání v souladu s články 91, 92 a 93“ nařízení č. 1907/2006. Odstavec 2 téhož článku se týká kontroly prováděné ze strany ECHA, pokud jde o „úplnost“ každé žádosti o registraci, a to včetně zaplacení registračního poplatku. Je ovšem třeba uvést, že tato kontrola „nezahrnuje posouzení kvality nebo správnosti předložených údajů nebo odůvodnění“. Článek 20 odst. 2 třetí a čtvrtý pododstavec nařízení č. 1907/2006 navíc stanoví, že pokud je žádost o registraci „neúplná“ a žadatel „ji ve stanovené lhůtě nedoplní“, ECHA „žádost o registraci zamítne“. Avšak napadené rozhodnutí v projednávané věci není založeno na čl. 20 odst. 2 nařízení 1907/2006 ani nevyplývá ze zamítnutí registrace dotčených látek.
- 23 Vzhledem ke všem těmto skutečnostem je tedy třeba mít za to, že Tribunál má pravomoc o této žalobě rozhodnout, a to bez ohledu na odvolání proti napadenému rozhodnutí podané žalobkyní rovněž před odvolací senát ECHA (v tomto smyslu viz usnesení ze dne 16. září 2015 *Calestep v. ECHA*, T-89/13, EU:T:2015:711, body 16 až 22).

K věci samé

- 24 Žalobkyně se na podporu své žaloby dovolává dvou žalobních důvodů. První žalobní důvod vychází z nedostatečného odůvodnění napadeného rozhodnutí. Druhý žalobní důvod vychází v podstatě z nesprávného posouzení skutkových okolností případu.

K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z nedostatečného odůvodnění napadeného rozhodnutí

- 25 Žalobkyně tvrdí, že přes podrobná a zdokumentovaná vyjádření, která učinila, nevezala ECHA její argumenty v úvahu. ECHA nevezala v úvahu zvláště upřesnění vnesená žalobkyní dopisem ze dne 8. července 2013. Žalobkyně tvrdí, že není s to porozumět argumentaci, na jejímž základě ECHA napadené rozhodnutí přijala. Skutečnost, že ECHA ve svých písemnostech odkazuje na dopis ze dne 5. září 2013, na tomto závěru nic nemění. Žalobkyně zejména tvrdí, že v dopise ze dne 8. července 2013 upřesnila, že nelze brát v úvahu údaje o společnosti Essec Group Srl. ECHA přitom v dopise ze dne 5. září 2013 na argumenty žalobkyně nereagovala. Odkaz na významný počet příloh v napadeném rozhodnutí kromě toho ztěžuje pochopení argumentace, ze které ECHA vychází.
- 26 ECHA argumenty žalobkyně zpochybňuje.
- 27 Je třeba připomenout, že odůvodnění vyžadované článkem 296 SFEU musí být přizpůsobeno povaze dotčeného aktu a musí z něho jasně a jednoznačně vyplývat úvahy orgánu, jenž akt vydal, tak aby se zúčastněné osoby mohly seznámit s důvody, které vedly k přijetí opatření, a příslušný soud mohl vykonat přezkum. Zejména pokud jde o odůvodnění individuálních rozhodnutí, je cílem povinnosti uvést odůvodnění takových rozhodnutí, kromě umožnění soudního přezkumu, poskytnout dotčené

osobě dostatečné údaje pro zjištění, zda není rozhodnutí stíženo případnou vadou umožňující zpochybnění jeho platnosti. Kromě toho musí být požadavek odůvodnění posuzován v závislosti na okolnostech projednávaného případu, zejména v závislosti na obsahu dotčeného aktu, povaze dovolávaných důvodů a zájmu, který mohou mít osoby, jimž je akt určen, nebo jiné osoby, kterých se akt bezprostředně a osobně dotýká, na získání těchto vysvětlení. Nevyžaduje se, aby odůvodnění upřesňovalo všechny relevantní skutkové a právní okolnosti, jelikož otázka, zda odůvodnění aktu splňuje požadavky článku 296 SFEU, musí být posuzována nejen s ohledem na jeho znění, ale také s ohledem na jeho kontext, jakož i s ohledem na všechny právní normy upravující dotčenou oblast (viz rozsudek ze dne 19. března 2015, *Dole Food a Dole Fresh Fruit Europe v. Komise*, C-286/13 P, EU:C:2015:184, body 93 a 94 a citovaná judikatura).

- 28 Kromě toho je třeba uvést, že jak nařízení č. 1907/2006 v článku 3, tak nařízení č. 340/2008 v bodě 9 odůvodnění a článku 2 odkazují za účelem definice mikropodniků a malých a středních podniků na doporučení 2003/361.
- 29 Doporučení 2003/361 obsahuje přílohu, jejíž hlava I se týká „definice mikropodniků a malých a středních podniků přijat[é] Komisí“. Článek 2 uvedené hlavy je nadepsán „Počet zaměstnanců a finanční prahy vymezující kategorie podniků“.
- 30 V případě nezávislého podniku, tj. podniku, který není kvalifikován jako „partnerský podnik“ nebo „propojený podnik“ ve smyslu čl. 3 odst. 2 a 3 přílohy doporučení 2003/361, se v souladu s čl. 6 odst. 1 uvedené přílohy údaje včetně údajů o počtu zaměstnanců sestavují výlučně na základě účtů tohoto podniku.
- 31 V případě podniku, který má partnerské nebo propojené podniky, se údaje včetně údajů o počtech zaměstnanců sestavují na základě účtů a dalších údajů podniku nebo na základě konsolidované účetní závěrky podniku, je-li sestavována, nebo konsolidované účetní závěrky, do které je podnik zahrnut v rámci konsolidace, a to v souladu s čl. 6 odst. 2 prvním pododstavcem přílohy doporučení 2003/361. Na základě čl. 6 odst. 2 druhého a třetího pododstavce přílohy doporučení 2003/361 je třeba k těmto údajům poměrně k procentuálnímu podílu na základním kapitálu či na hlasovacích právech připočítat údaje o partnerských podnicích (které na daný podnik bezprostředně navazují) podle toho, která z hodnot je vyšší, a současně 100 % údajů o podnicích, které jsou s daným podnikem přímo či nepřímo propojeny, pokud tyto hodnoty nejsou již zahrnuty do konsolidované účetní závěrky.
- 32 Pro účely použití čl. 6 odst. 2 přílohy doporučení 2003/361 se údaje o partnerských podnicích daného podniku získávají z účetních záznamů těchto partnerských podniků a z ostatních jejich údajů, případně konsolidovaných, pokud existují, k nimž se připočte 100 % údajů o podnicích, které jsou s těmito partnerskými podniky propojeny, ledaže jejich účetní údaje již byly zahrnuty do konsolidované účetní závěrky, a to na základě čl. 6 odst. 3 prvního pododstavce přílohy doporučení 2003/361. Pokud jde o údaje o podnicích, které jsou s daným podnikem propojeny, ty vyplývají z jejich účetních záznamů a ostatních údajů, případně konsolidovaných, pokud existují. S těmito údaji jsou poměrným způsobem agregovány údaje o případných partnerských podnicích propojených podniků, které na ně bezprostředně navazují, ledaže jejich účetní údaje již byly zahrnuty do konsolidované účetní závěrky v podílu odpovídajícím alespoň procentuálnímu podílu na základním kapitálu či na hlasovacích právech podle toho, která z hodnot je vyšší, a to na základě čl. 6 odst. 3 druhého pododstavce přílohy doporučení 2003/361.
- 33 V projednávaném případě vyšla ECHA v napadeném rozhodnutí z toho, že počet zaměstnanců žalobkyně přesahuje 250 osob, její roční obrát přesahuje 50 milionů eur a bilanční suma její roční rozvahy přesahuje 43 milionů eur. Na tomto základě měla ECHA za to, že žalobkyně nelze kvalifikovat jako střední podnik.

- 34 Výpočet ECHA byl podrobně rozpracován ve zprávě připojené k napadenému rozhodnutí. V této zprávě ECHA přebrala údaje o podnicích kvalifikovaných jako „propojené“ (společnost Crosfield Italia Srl) a „partnerské“ (společnost Marfin a podnik Esseco Group) a následně je jako celek nebo zčásti agregovala s údaji o žalobkyni. Pokud jde o podniky kvalifikované jako „partnerské“, ECHA vzala v úvahu zejména 49,9995 % údajů o podniku Esseco Group. Zohlednění údajů Esseco Group bylo žalobkyní zpochybněno v dopise zasláném ECHA dne 8. července 2013.
- 35 Úvodem je třeba připomenout vazby, které měla žalobkyně v okamžiku rozhodných skutečností s dalšími podniky. Žalobkyně byla především propojena se společností Crosfield Italia, neboť držela většinu jejího základního kapitálu. Žalobkyně byla dále partnerem společnosti Marfin (která držela mezi 25 % a 50 % jejího základního kapitálu) a společností Essemar SpA (v němž žalobkyně držela mezi 25 % a 50 % jejího základního kapitálu). Společnost Essemar byla kromě toho podle ECHA propojena s Esseco Group, jelikož posledně uvedený podnik formálně držel většinu jejího základního kapitálu, a tedy i hlasovacích práv akcionářů společnosti Essemar, což žalobkyně při jednání uznala.
- 36 Pokud jde zprvu o zohlednění údajů o společnostech Crosfield Italia a Marfin, zpráva připojená k napadenému rozhodnutí umožnila žalobkyni seznámit se s odůvodněním uvedeného rozhodnutí, a to zejména s ohledem na příslušná ustanovení doporučení 2003/361. Z těchto ustanovení a z okolností projednávaného případu jasně vyplývá zvláště to, že ECHA vzala v úvahu veškeré údaje o společnosti Crosfield Italia v rozsahu, v němž je tato společnost (podle čl. 6 odst. 2 třetího pododstavce přílohy doporučení 2003/361) propojena s žalobkyní, a *pro rata* údaje o společnosti Marfin v rozsahu, v němž je tento podnik ve vztahu k žalobkyni partnerským podnikem (podle čl. 6 odst. 3 druhého pododstavce přílohy doporučení 2003/361). Žalobkyně ostatně ani zohlednění údajů o těchto podnicích v rámci této žaloby specificky nezpochybnuje.
- 37 Zadruhé, pokud jde o zohlednění údajů o podniku Esseco Group, které žalobkyně zpochybnila v průběhu správního řízení a které je zejména předmětem projednávané žaloby, ECHA v dopise ze dne 5. září 2013 žalobkyni upřesnila, že podnik Esseco Group je propojen se společností Essemar, která je ve vztahu k žalobkyni partnerským podnikem. ECHA rovněž uvedla důvody, proč má za to, že podnik Esseco Group je propojen se společností Essemar. Dříve, než ECHA uvedla, že je třeba vzít v úvahu, že údaje o společnosti Essemar jsou zahrnuty do konsolidovaných účtů Esseco Group, mimo jiné na základě čl. 6 odst. 3 přílohy doporučení 2003/361 uvedla:
- „[Ú]daje o partnerských podnicích [v projednávaném případě o společnosti Essemar] daného podniku [v projednávaném případě žalobkyně] [jsou] získány z účetních záznamů a z ostatních údajů, případně konsolidovaných, pokud existují. K nim se připočítává 100 % údajů o podnicích, které jsou s tímto partnerským podnikem [Esseco Group] propojeny, ledaže jejich účetní údaje již byly zahrnuty do konsolidované účetní závěrky. Jelikož byl ve Vašem případě Esseco Group propojen se společností Essemar, která je partnerským podnikem [žalobkyně], musí být v okamžiku, kdy se sestavují celkové údaje o [žalobkyni], údaje o Esseco Group vzaty v úvahu.“
- 38 Z těchto skutečností plyne, že žalobkyně byla s to seznámit se s důvody, které vedly ECHA při výpočtu její velikosti, a zejména s důvody, proč byly zohledněny údaje o Esseco Group. Žalobkyně byla zvláště s to pochopit důvody, proč měla ECHA za to, že Esseco Group je podnikem propojeným se společností Essemar. Žalobkyně byla kromě toho s to pochopit, že údaje o Esseco Group byly vzaty v úvahu při výpočtu její velikosti proto, že Esseco Group byl podle ECHA podnikem propojeným s partnerským podnikem žalobkyně (společností Essemar). Žalobkyně byla rovněž s to pochopit, že za účelem zohlednění údajů o Esseco Group se ECHA rozhodla uplatnit čl. 6 odst. 3 přílohy doporučení 2003/361, který stanoví, že „údaje o partnerských podnicích daného podniku [jsou] získány z účetních záznamů těchto partnerských podniků a z ostatních údajů, případně konsolidovaných, pokud existují. K těmto údajům je přičteno 100 % údajů o podnicích, které jsou s těmito partnerskými podniky propojeny, ledaže jejich účetní údaje již byly zahrnuty do konsolidované účetní závěrky.“ Konečně od okamžiku, kdy konsolidované účty Esseco Group podle ECHA zahrnovaly údaje o Essemar, byla žalobkyně s to pochopit, že zohlednění údajů o Esseco Group ve výši 49,9995 % odráželo zohlednění

údajů o společnosti Essemar ve výši podílu žalobkyně na základním kapitálu této společnosti a dále zohlednění údajů o Esseco Group (rovněž ve výši odpovídající podílu žalobkyně na základním kapitálu společnosti Essemar).

- 39 Ač není dotčena argumentace rozvinutá žalobkyní v rámci jejího druhého žalobního důvodu, je tedy třeba mít za to, že napadené rozhodnutí je v souladu s požadavkem uvést odůvodnění stanoveným článkem 296 SFEU.
- 40 První důvod kasačního opravného prostředku je tudíž třeba zamítnout jako neopodstatněný.

K druhému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z nesprávného skutkového posouzení

- 41 Podle žalobkyně měla ECHA nesprávně za to, že Esseco Group a ona jsou partnerskými podniky. Za účelem určení velikosti žalobkyně byly tedy vzaty v úvahu i údaje o Esseco Group. Esseco Group přitom nemá s žalobkyní žádné, a to ani nepřímé vztahy. S odkazem na italské právní předpisy, ve kterých se doporučení 2003/361 uplatňuje, žalobkyně uvádí, že Esseco Group má na základním kapitálu společnosti Essemar většinový podíl s tím, že ona sama drží zbytek. Esseco Group však ve společnosti Essemar nemá většinu hlasovacích práv, a to na základě psaných dohod uzavřených mezi jejími společníky. Ani Esseco Group ani společnost Essemar nevykonávají v rámci žalobkyně hlasovací práva. Z toho důvodu neměly být pro účely stanovení velikosti žalobkyně údaje o Esseco Group vzaty v úvahu. V úvahu mohly být vzaty pouze údaje o společnosti Essemar, která byla ve vztahu k žalobkyni partnerským podnikem. V tomto ohledu neměla ECHA žalobkyni kvalifikovat jako velký podnik.
- 42 V replice žalobkyně uvádí, že výklad, k němuž se přiklonila ECHA v žalobní odpovědi, i kdyby bylo možné jej považovat za odůvodněný s ohledem na literu dotčeného ustanovení, je nepřiměřený. Tento výklad by měl mít totiž za následek, že se budou zohledňovat údaje, které daný podnik, a to ani nepřímo, neдрží. Podle žalobkyně je třeba dotčená ustanovení vykládat tak, že znamenají, že údaje o daném podniku musí být v poměru k procentuálnímu podílu na základním kapitálu agregovány s údaji o podnicích, které jsou vlastněny podniky, jež jsou ve vztahu k danému podniku partnerskými nebo propojenými, a nikoli s údaji o podnicích, které samy mají podíl v podnicích, jež jsou ve vztahu k danému podniku partnerskými nebo propojenými. Ač tím tento výklad nebyl dotčen, žalobkyně připomíná, že Esseco Group nemá ve společnosti Essemar většinová hlasovací práva. Podpůrně žalobkyně uvádí, že při stanovování její velikosti se ECHA dopustila pochybení, když se rozhodla připočítat 100 % údajů o Esseco Group. ECHA měla údaje o společnosti Esseco Group pouze připočítat k údajům o společnosti Essemar a poté je agregovat s údaji o žalobkyni, a to v poměru k podílu, který má žalobkyně na základním kapitálu společnosti Essemar.
- 43 ECHA argumenty žalobkyně zpochybňuje.
- 44 Zaprvé je třeba uvést, že žalobkyně nezpochybňuje konstatování ECHA, že společnost Essemar a žalobkyně jsou „partnerskými“ podniky ve smyslu čl. 3 odst. 2 přílohy doporučení 2003/361.
- 45 Zadruhé je zajisté pravda, že ECHA ve zprávě připojené k napadenému rozhodnutí zmínila partnerské podniky žalobkyně včetně Esseco Group, i když tento podnik nebyl partnerem žalobkyně ve smyslu doporučení 2003/361. Z dopisu ECHA ze dne 5. září 2013 však plyne také to, že bylo převzato znění čl. 6 odst. 3 prvního pododstavce přílohy doporučení 2003/361 a že na projednávaný případ bylo uplatněno toto ustanovení.
- 46 Zatřetí na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, ze zprávy připojené k napadenému rozhodnutí plyne, že údaje o Esseco Group byly vzaty v úvahu pouze v poměru k podílu, který žalobkyně měla na kapitálu společnosti Essemar. Žalobkyně ostatně v replice uznává, že taková poměrná agregace je možná.

- 47 Začtvrté, pokud jde o žalobkyní rozvíjenou argumentaci, že Essec Group nemá většinová hlasovací práva ve společnosti Essemar, neopírá se tato argumentace o žádný přesný argument. Ze skutečností uplatněných v rozpravě plyne, že aktem ze dne 30. března 2004 se Essec Group a žalobkyně rozhodly založit společný podnik, tj. společnost Essemar, s tím, že každá strana bude mít na základním kapitálu tohoto podniku poloviční podíl. Z písemné dohody ze dne 9. září 2006 mezi Essec Group a žalobkyní plyne rovněž to, že žalobkyně postoupila 0,0005% podíl na základním kapitálu společnosti Essemar podniku Essec Group a že žalobkyně má současně opční právo na nabytí 0,0005% podílu na základním kapitálu společnosti Essemar. Z těchto skutečností vyplývá, že Essec Group měl v okamžiku registrace látek u ECHA na základním kapitálu společnosti Essemar většinový podíl, tj. 50,0005%, což žalobkyně při jednání uznala. Žádná skutečnost kromě toho neumožňuje mít za to, že Essec Group neměl ve společnosti Essemar většinová hlasovací práva. Skutečnost, že žalobce má opční právo na nabytí 0,0005% podílu na základním kapitálu společnosti Essemar, nemůže na tomto závěru cokoli změnit, neboť dotčená opce nebyla uplatněna. Žalobkyně ostatně při jednání uznala, že vzhledem k většinovému podílu ve společnosti Essemar měl Essec Group v tomto podniku formálně většinová hlasovací práva.
- 48 Zapáté, pokud jde o to, jak žalobkyně vykládá přílohu doporučení 2003/361 a zejména její článek 6, odchyluje se tento výklad zjevně od obvyklého smyslu výrazů, které uvedené doporučení užívá, a nelze jej tedy přijmout (*per analogiam* viz rozsudek ze dne 1. října 1998, Spojené království v. Komise, C-209/96, EU:C:1998:448, bod 35 a citovaná judikatura).
- 49 S ohledem na to, co bylo uvedeno výše, neumožňuje nic z toho, co žalobkyně uplatňuje, mít za to, že ECHA se při posuzování její velikosti dopustila pochybení.
- 50 Vzhledem k tomu je třeba zamítnout druhý žalobní důvod jako neopodstatněný, a tedy i žalobu v plném rozsahu.

K nákladům řízení

- 51 Podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu se účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že ECHA požadovala náhradu nákladů řízení a žalobkyně neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (šestý senát)

rozhodl takto:

- 1) **Žaloba se zamítá.**
- 2) **Společnosti Marchi Industriale SpA se ukládá náhrada nákladů řízení.**

Frimodt Nielsen

Dehousse

Collins

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 15. září 2016.

Podpisy.